

татъкъ, за да докажемъ авторитѣ му. А тогавъ какво би казалъ Тома Георгиевъ? Ще каже: «Я ги глѣдайте какъ се заематъ за невъзможни работи; казватъ, че щѣли сме да убиваме веднажъ Княза въ Драгоманъ, другъ пжтъ м-стра Стамболова на улицата и пр. Бошъ лафъ?» Какъ би тѣ крѣпчили на насъ, какъ би ни казвали: неуже ли вий сериозно мислите, че тукъ има прѣстѣпление? Тома Георгиевъ говорилъ съ Лепавцова, Здравковъ се срѣщалъ съ Тома Георгиевъ. Здравковъ говорилъ на Стоименова и пр. и всичко това смѣтатъ за прѣстѣпление! Праздна работа!» Но азъ не виждамъ нищо, което да ни ангажира да мислимъ непрѣменно еднакво съ тия г-да; да забравимъ на минута своитѣ сждейски обязанности и да слѣдимъ за мнѣнieto на този или онзи върху комплотитѣ, върху държавнитѣ ни работи и пр. Толкозъ повече, че сжществува едно грозно прѣстѣпление; за това нека се постараемъ, до колкото законитѣ ни задължаватъ, да видимъ, да ли въ извѣстни данни сжществува реалность или тѣ сж несъстоятелни, въображаеми и да направимъ това, което диктува нашата съвѣсть въ случая: да отговори *да* или *не*.

Друго едно показание на Здравкова заслужва още вниманието на сжда. Това е, че Тома Георгиевъ му съобщилъ, какво въ заговора зимали участие Петко Каравеловъ и д-ръ Молловъ. Каква цѣнность можемъ да отдадемъ на показанията на този свидѣтель, които се касаятъ до обвинението на тия двама подсждими. Французски, този родъ показания се казватъ «oui dire». Въ закона е изрично казано, че свидѣтеля е обязанъ да говори на сждебното слѣдствие не само за това, което е видѣлъ, но и за това, което е чулъ да се говори. Много пжти такива показания сж необходими, за да знаемъ кой е говорилъ и за какво. Но ако това «oui dire» се подпомогне съ нѣщо, ако се прибави къмъ него и нѣкое друго по-сериозно доказателство, то и то ще послужи за да ни утвърди въ убѣждението, че извѣстенъ фактъ сж е състоялъ или не.

Слѣдъ това иджтъ показанията на Лепавцова. Да указвамъ на тѣхъ ще трѣбва да прочетж моитѣ забѣлжжки нарѣдъ. Азъ не мисля, че това е непрѣменно нужно: Азъ мисля, че моята обязанность се състои само въ оцѣнката имъ, да укажа кои можжтъ да се считатъ основателни и кои не. А най-важното е, каква оцѣнка можемъ да дадемъ на самитѣ